

Lad vore sejre fra fortiden gennemtrænge vores fælles succes i fremtiden

6. maj, 2017 – Følgende erklæring distribueres i hele verden af medlemmer af LaRouche PAC, der deltager i de af Rusland initierede marcher til ære for dem, der bekæmpede fascisme i Anden Verdenskrig – som i Rusland går under navnet »Den Store Patriotiske Krig«. Øverst på flyvebladet er et billede af løjtnant William Robertson fra den amerikanske hær og løjtnant Alexander Sylvashko fra den Røde Hær, som omfavner hinanden foran et skilt, der lyder, »Øst møder Vest«, og som symboliserer det historiske møde mellem den sovjetiske og amerikanske hær i nærheden af Torgau, ved floden Elben, Tyskland, den 25. april, 1945.

De sovjetiske tab under Anden Verdenskrig er ufattelige for de fleste amerikanere, med et svimlende tabstal på 30 millioner menneskeliv, for ikke at tale om ødelæggelsen af familier, industri, land, kultur og infrastruktur. Kun kineserne, der mistede henved 20 millioner mennesker under kampene med Japan, kan muligvis fatte, hvor stort et offer, det sovjetiske folk led, såsom under belejringen af Leningrad (Skt. Petersborg), før sejren var hjemme. En sådan styrke, en sådan udholdenhed og et sådant mod udgør et vidnesbyrd om den kraft, menneskeheden besidder imod en ondskabens kraft, der er helliget ikke alene ødelæggelsen af menneskeliv, men også af menneskehedens ubegrænsede fremtid.

Hvilken vej fremad følger vi?

Samarbejdet mellem de tre stormagter: USA, Sovjetunionen og Kina, var altafgørende for de allieredes sejr i Anden Verdenskrig og er fortsat hjørnesteinen i et nyt verdenssystem i dag.

Præsident Franklin Roosevelt, der anerkendte Sovjetunionens rolle under Josef Stalin, så vel som også indsatsen fra både de nationalistiske og kommunistiske kineseres side imod Japan, afviste personligt ethvert forsøg på at opretholde Det britiske Imperiums politik for kolonisation eller konflikt, og satsede på en verden med samarbejde mellem de fremvoksende, uafhængige nationer i verden, som især inkluderede det sovjetiske Rusland, Kina og Indien.

Hans vision for efterkrigstiden var radikalt anderledes end den vision, som blev implementeret af Storbritanniens Winston Churchill og, efter Roosevelts død, præsident Harry Truman. I stedet blev der, i kølvandet på krigen i Stillehavet, skabt en kunstig opdeling af britiske imperieinteresser og Wall Street-interesser, der specifikt havde til formål at opsplitte disse tre store nationer til at blive koldkrigsfjender.

Tiden er nu inde til, at arven fra den Kolde Krig slutter. Som den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson sagde til medlemmer af det Amerikanske Udenrigsministeriums stab den 3. maj, 2017:

»Vi har frembragt resultater på en måde, der i mangt og meget var formet af, og var en rest fra, den Kolde Krigs æra. Og i mange henseender har vi endnu ikke selv foretaget overgangen til denne nye virkelighed; man kan, når vi har vore samtaler med NATO – endnu et eksempel – se, at der er mange institutioner i hele verden, som blev skabt under en anden tid.

Så, efterhånden, som vi arbejder os ind på denne mulighed for at se på, hvordan vi skal udføre vores arbejde, er en af tingene at tænke på verden, som den ser ud i dag, og lade tilbage – altså, vi gør tingene på denne måde, fordi vi har gjort det på denne måde i de sidste 30 eller 40 år, eller 50 år – for alt dét blev skabt under andre omstændigheder.

Man kan vel sige, at jeg indbyder jer alle til at gå til denne

indsats, som vi vil påtage os, uden begrænsninger af jeres tankegang – overhovedet.«

Det britiske Imperium er fjendens sande ansigt; dette er en kamp, vi skal vinde.

**LaRouche PAC Internationale
Webcast,
5. maj, 2017; Leder**

I en tale for Udenrigsministeriets personale for to dage siden, forklarer han virkelig, på en meget rolig, omfattende og klarhjernet måde, udenrigsminister Tillersons synspunkt og – må man antage – også præsident Trumps, om, hvordan udenrigspolitik vil blive ført af Trump-administrationen, med udsigten til samarbejde mellem USA, Kina og Rusland. I Tillersons tale foretog han en slags spadseretur rundt til hele verden; og han forklarede, hvad Trump-administrationens politik ville være i disse forskellige områder. ...

Det, udenrigsminister Tillerson sagde, er, at vi ikke længere vil bruge såkaldte »vestlige værdier« som påskud for vores udenrigspolitik. At vi selvfølgelig støtter menneskerettigheder og alle de vigtige værdier, som den Amerikanske Revolution blev udkæmpet for, og som findes indbygget i Uafhængighedserklæringen og USA's Forfatning. Men, vi vil føre vores udenrigspolitik med den idé for øje, at vi

har betydningsfulde partnerskaber, og at det ikke er vores opgave at diktere, hvilke værdier, de skal have i deres indenrigspolitik. Men derimod, at vi har meget reelle interesser, og at de også har meget reelle interesser.

Matthew Ogden: Det er 5. maj, 2017, og jeg er Matthew Ogden. Med mig i studiet i dag har vi Jason Ross, der i dag har gennemført et meget vigtigt interview, som vi vil vise nogle klip fra under aftenens udsendelse, med hr. William Binney, en meget betydningsfuld person. Jason Ross vil introducere ham senere i udsendelsen.

Men før vi kommer til det, så befinder vi os stadig i en nedtælling til konferencen om Kinas Bælt & Vej-initiativ, der starter ni dage fra i dag – 14. og 15. maj – i Beijing, Kina. Foreløbig har 28 statsoverhoveder meddelt, at de deltager i forummet, som Kinas præsident Xi Jinping vil være vært for. Vi ved, at Ruslands præsident Putin vil deltage som æresgæst. Og USA's præsident Trump kan stadig nå at meddele, at, ikke alene vil han deltage i dette forum, men han vil også tage imod den invitation, Xi Jinping flere gange har overrakt ham, om, at USA tilslutter sig denne nye udvikling med Bælt & Vej-initiativet, eller den Nye Silkevej.

Lad mig gå direkte til sagen og fortælle jer, at der er en meget signifikant artikel, der blev udgivet i *China Daily* for blot et par timer siden. Det er en af de førende, kinesiske, engelsksprogede aviser i USA. Denne artikel har titlen, »Trump opfordret til at deltage i Bælt & Vej Forum«. Jeg viser artiklen på skærmen for jer; og I kan se, at dette er et interview med fr. Helga Zepp-LaRouche. Hendes billede ses her i nederste hjørne, og artiklen indledes med det følgende:

»USA's præsident Donald Trump bør deltage i det forestående Bælt & Vej Forum for internationalt samarbejde i Beijing, sagde Helga Zepp-LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, en politisk og økonomisk tænketank.« Artiklen fortsætter med at citere Helga LaRouche:

»'Det bedste ville være, hvis præsident Trump personligt ville deltage i Bælt & Vej Forum i Beijing', sagde Zepp-LaRouche i et interview til China Daily.

'Det næstbedste ville være endnu et personligt topmøde mellem ham og præsident Xi Jinping umiddelbart efter, i Kina', sagde hun. [Det første var i Mar-a-Lago for et par uger siden.]

Zepp-LaRouche foreslog, at den økonomiske samarbejdsmechanisme, en af de fire søjler, der blev etableret under det første møde mellem de to ledere i Mar-a-Lago i Florida, kunne arbejde på konkrete forslag til gensidige investeringer, både bilateralt og i tredjelande, i sammenhæng med Bælt & Vej-initiativet ...

Zepp-LaRouche sagde, USA må tilslutte sig initiativet, der har udviklet 'en gigantisk dynamik' og er 'historiens største' infrastrukturprogram.

'Kun, hvis USA går med i dette initiativ, vil der være en måde, hvorpå geopolitik, der har forårsaget to verdenskrige i det 20. århundrede, kan overvindes', forklarede hun. 'Når de institutionelle kræfter i USA først indser, at det er mere i amerikansk industri, jobs' og samfundets interesse generelt, end det er at stå uden for initiativet, kan en potentiel Thukydid-fælde, eller en krig over brændpunkter, undgås.'«

Artiklen fortsætter dernæst med at sige, »'Kinesisk samarbejde i opbygning af USA's infrastrukturbehov ville være med til at forynge den amerikanske økonomi', sagde hun.

'For de kinesiske og amerikanske nationaløkonomier er gensidigt komplementære', og Zepp-LaRouche sagde, de gensidige investeringer på dramatisk vis kunne stige med samarbejdet inden for initiativet.

Et sådant win-win-samarbejde ville ikke være begrænset til bilaterale investeringer, men kunne helt naturligt føre til joint ventures stort set i hele verden, i betragtning af opsvinget for økonomiske forventninger, forårsaget af

initiativet, tilføjede hun.«

Så dette er altså en signifikant artikel, der blev udgivet i dag i *China Daily*, og det sker i sammenhæng med denne nedtælling til Bælt & Vej-topmødet. Men det er vigtigt, at Helga Zepp-LaRouches ord samtidigt nu også bliver læst af de engelsktalende læsere i USA – læserne af *China Daily*, der er en meget læst publikation; og der har også været en meget signifikant udvikling fra udenrigsminister Rex Tillersons side. I en tale for Udenrigsministeriets personale for to dage siden, forklarer han virkelig, på en meget rolig, omfattende og klarhjernet måde, udenrigsminister Tillersons synspunkt og – må man antage – også præsident Trumps, om, hvordan udenrigspolitik vil blive ført af Trump-administrationen, med udsigten til samarbejde mellem USA, Kina og Rusland. I Tillersons tale foretog han en slags spadseretur rundt til hele verden; og han forklarede, hvad Trump-administrationens politik ville være i disse forskellige områder. Men han startede med at gøre noget meget signifikant, og han har virkelig fået en masse kritik fra nogle af den transatlantiske, atlanticist-presse, kunne man kalde det. *The Atlantic* havde faktisk en lang artikel, der angreb udenrigsminister Tillersons verdenssyn. Men det, han gjorde, var, at han, i meget klare vendinger, afviste den 'humanitære interventionisme', der er blevet en del af amerikansk politik under både Bush' og Obamas administration. Man kunne kalde dette for »Tony Blair-doktrinen«; Tony Blair forklarede, i en særdeles berygtet tale i slutningen af 1990'erne, verden efter tiden for den 'Westfalske Freds principper'. Dette blev Bush- og Obama-administrationens doktrin; at gennemtvinge såkaldte »amerikanske demokratiske værdier« over resten af verden, som et påskud for at gennemføre regimeskifte og 'farvede revolutioner'. Det blev til det, som Susan Rice og Samantha Powers gennemførte i FN, og det var i realiteten påskuddet for, eller ideologien bag, utallige operationer for

regimeskifte og hemmeligt finansierede farvede revolutioner, der er blevet ført i hele verden i løbet af de seneste 10-15 år.

Det, udenrigsminister Tillerson sagde, er, at vi ikke længere vil bruge såkaldte »vestlige værdier« som påskud for vores udenrigspolitik. At vi selvfølgelig støtter menneskerettigheder og alle de vigtige værdier, som den Amerikanske Revolution blev udkæmpet for, og som findes indbygget i Uafhængighedserklæringen og USA's Forfatning. Men, vi vil føre vores udenrigspolitik med den idé for øje, at vi har betydningsfulde partnerskaber, og at det ikke er vores opgave at diktere, hvilke værdier, de skal have i deres indenrigspolitik. Men derimod, at vi har meget reelle interesser, og at de også har meget reelle interesser.

(Udskriftet fortsætter på engelsk:)

So, I'm going to play for you this short clip from the beginning of Secretary Tillerson's speech; and you'll see that it

sets up a very important context in which, in a second clip which

I'll introduce to you, he discusses the future and the hopeful potential future of our relationship with China. But first, here's the first clip from Secretary Tillerson's speech:

[begin video]

SECRETARY REX TILLERSON: Guiding all of our foreign policy actions are our fundamental values. Our values around freedom,

human dignity, the way people are treated. Those are our values;

those are not our policies, they're values. The reason it's important I think to keep that well understood, is policies can

change; they do change, they should change. Policies change to

adapt to the circumstances. Our values never change; they're constant throughout all of this.

So, I think the real challenge many of us have is, [as] we think about constructing our policies and carrying out our policies, is how do we represent our values? And in some circumstances, if you condition our national security efforts on

somewhat adopting our values, we probably can't achieve our national security goals or our national security interests.

If

we condition too heavily that others must adopt this value that

we've come to over a long history of our own, it really creates

obstacles to our ability to advance our national security interests and our economic interests. It doesn't mean that we leave those values on the sidelines. It doesn't mean that we don't advocate for and aspire to freedom, human dignity, and the

treatment of people the world over; we do. We will always have

that on our shoulder everywhere we go.

But I think it's really important that all of us understand the difference between policy and values. In some circumstances,

we should and do condition our policy engagements on people adopting certain actions as to how they treat people; they should. We should demand that. But that doesn't mean that's the

case in every situation. So, we really have to understand in each country, or each region of the world that we're dealing with, what are our national security interests? What are our economic prosperity interests? Then, as we can advocate and advance our values, we should; but the policies can do this.

The

values never change.

So, I would ask you to just, to the extent you could think

about that a little bit, I think it's useful. Because I know for me, this is one of the most difficult areas as I've thought about how to formulate policy. To advance all of these things simultaneously is a real challenge. I hear from government leaders all over the world, "You just can't demand that of us. We can't move that quickly, we can't adapt that quickly." So, it's how do we advance our national security and economic interests; and on this hand, our values are constant over here. So, I give you that as kind of an overarching view of how I think about the President's approach of America First.
[end video]

OGDEN: So, with that, Secretary Tillerson brought an end to the Blair-Bush-Obama doctrine of color revolution, regime change, and so-called "humanitarian interventionism." This is the beginning of a new doctrine which is still being defined, but coming out of the Trump administration foreign policy. Now Secretary Tillerson did make very significant trip a few weeks ago to China; where he met with Xi Jinping and other very high-level officials. And this was in the weeks preceding Xi Jinping's visit to the United States, where he had his bilateral summit with President Trump at Mar-a-Lago. It's very significant, as we count down the days between now and this forum for the Belt and Road Initiative in Beijing, that there is a new policy doctrine being formed in the Trump White House, in terms of the relationship that the United States will have towards

China. Obviously, none of this is yet determined, but there are definite changes in process.

I'm going to play for you now another clip from Rex Tillerson's speech; where he begins by talking about the North Korea situation, but as you'll hear, he immediately brings up the role that China and also Russia are playing in terms of collaborating with the United States to resolve that situation and also other situations around the world. Then, you'll hear him get a little bit more into detail about what the potential for a relationship between China and the United States over the coming half century, as he discusses it, can become.

[begin video]

SECRETARY TILLERSON: So, as all of you clearly understand, when we came into the State Department, the administration came in, was sworn in, and was immediately confronted with a serious situation in North Korea. In evaluating that, what was important to us and to me to understand was, first, where are our allies. So engaging with our allies and ensuring that we and our allies see the situation the same. Our allies in South Korea, our allies in Japan. Secondly, it was to engage with the other regional powers as to how do they see it. So, it was useful and helpful to have the Chinese – and now the Russians – articulate clearly that their policy is unchanged. Their policy is a denuclearized Korean peninsula. Of course we did our part years ago; we took all the nuclear weapons out of South Korea. So

now

we have a shared objective; and that's very useful, from which you then build out your policy approaches and your strategies. So many people are saying, "Gee, this is just the same thing we've tried over and over. We're going to put pressure on the regime in Pyongyang; they're not going to do anything, and then in the end, we'll all cave."

Well the difference, I think, in our approach this time, is we're going to test this assumption. When folks came in to review the situation with me, the assumption was that China has

limited influence on the regime in Pyongyang, or they have a limited willingness to assert their influence. So, I told the President, we've got to test that; and we're going to test it by

leaning hard into them, and this is a good place to start our engagement with China. So, that's what we've been doing, is leaning hard into

China to test their willingness to use their influence, their engagement with the regime of North Korea. So, that's North Korea.

Then if I pivoted over to China, because it really took us directly to our China foreign policy, we really had to assess China's situation – as I said – from the Nixon era up to where we find things today. We saw a bit of an inflection point with

the Beijing Olympics; those were enormously successful for China.

They kind of put China on the map, and China really began to feel

its oats about that time; and rightfully. They have achieved a

lot. They moved 500 million Chinese people out of poverty into

middle class status. They've still a billion more that need to

move. So, China has its own challenges, and we want to work with them and be mindful of what they're dealing with in the context of our relationship. Our relationship has to be one of understanding that we have security interests throughout Northeast Asia and security interests throughout the Pacific, and we need to work with them on how those are addressed. So, that gets to the island building in the South China Sea, the militarization of those islands, and obviously we have huge trading issues to talk with them about. So, we are using the entire of the visit in Mar-a-Lago, which was heavy on some issues with North Korea, but also heavy on a broader range of issues. What we've asked the Chinese to do is, we want to take a fresh look of where is this relationship going to be 50 years from now? Because I think we have an opportunity to define that. So, I know that there have been a lot of dialogue areas that have been underway for the last several years with China; we have asked China to narrow the dialogue areas and elevate the participants to the decision-making level. So, we outlined four major dialogue areas with China; and we've asked them to bring people who report directly to the decision maker, which is President Xi. So for the first time, we are seeking — and it so far appears we will get — people at the Politburo level and at much higher levels of the government in China to participate in these dialogues, so we can reframe what we want the relationship to be and begin to deal with some of the problems and issues that have just been sort of sitting out

there
stuck in neutral for a while. It's a much narrower – as we
make
progress, those things will result in working groups where we
can
get after solving these things.

We're going to have the first meeting of the diplomatic and
security dialogue, which is chaired by myself and Secretary
Mattis with our counterparts here in Washington in June.

We've
put it up as kind of top priority. The second one is
economics

and trade, which is chaired by Treasury Secretary Mnuchin and
Commerce Secretary Ross, and it's well underway also.

So, that's kind of the new approach we're taking with China,
is elevate; let's kind of revisit this relationship and what
is

it going to be over the next half century. I think it's a
tremendous opportunity we have to define that. And there
seems

to be a great interest on the part of the Chinese leadership
to

do that as well. They feel we're at a point of inflection
also.

So, that's China.

[end video]

OGDEN: Let me just reiterate a couple of the points that
you heard Secretary Tillerson just make. He said it's time
for

us to take a fresh look at where this relationship is going
over

the next 50 years. What will that relationship be 50 years
from

now? We have the opportunity to reframe what that
relationship

will be, to revisit that relationship, and to examine what

it's

going to be over the next half century. We have a tremendous opportunity to do that, he said, and there's great interest on the part of the Chinese leadership to do that as well. They feel

that we're at a point of inflection.

Now, just because this is a significant point to always include the role that Lyndon and Helga LaRouche have played in creating the vision, in laying out the vision which is really creating the pathway forward for what is the future, in 2005, Lyndon LaRouche published a book which was titled {Earth's Next

Fifty Years}. Not coincidentally, Mr. LaRouche's point in this

book, which he presents in a very profound and philosophically developed way, was that we've really reached the point where we

need to view the potential for a great powers relationship.

Between whom? The United States, China, and Russia; and also India, but most importantly this three-power relationship between

the United States, China, and Russia as a potential collaboration

to begin to envision a system of inter-relationship between nations based on mutual benefit between those countries. And the

development of the planet through – and he lays this out in detail in this book – the Eurasian Land-Bridge, or the New Silk

Road as he calls it, has the potential to bring mankind into a new mode of history. A new chapter of history where wars are something of the past; great wars are no longer fought between countries over narrow national interests. In fact, the mutual benefit of these great projects, which are represented by what China is now doing, is the potential for peaceful coexistence between all cultures; a dialogue between civilizations, and as the opportunity to pave the road towards a new chapter of

human

history.

So again, this was {Earth's Next Fifty Years}; this was published in 2005 by Lyndon LaRouche. So, it's the ability to envision what the future must become which creates the opportunity for competent and clear-minded leadership. I think

you saw in a very real way the influence of that on what you're

now seeing at least in an exploratory way from the U.S. State Department and Secretary Tillerson. What he also brought up which is very important, is that China has succeeded in lifting

500 million people out of poverty in just a very short amount of

time; through great projects and investment into their own population. That's half a billion people.

What Helga Zepp-LaRouche had to say earlier, when we were speaking to her and Mr. LaRouche, is that we have to continue to

beat the drum in terms of President Trump reciprocating what has

been offered by President Xi Jinping in terms of the United States participating in this New Silk Road dynamic. This is the

logical and obvious answer to President Trump's question: How are we going to spend \$1 trillion in the United States on developing the infrastructure and putting people back to work with real skilled, productive, high-paying manufacturing jobs? Well it must be done in collaboration with China. There's no way

that can be done without reciprocating Xi Jinping's offer to join

this New Silk Road dynamic.

So, I'm going to remind people that about a month or two ago, the LaRouche Political Action Committee issued a pamphlet.

I'm going to display that on the screen for you right now. It was titled "America's Future on the New Silk Road." So, you can see the cover of that pamphlet right here. The subtitle is "LaRouche's Four Laws: the Physical Economic Principles for the Recovery of the United States." You can see in the Table of Contents what this pamphlet includes. So, there's an introduction, which is called "A New Era for Mankind"; then you have Lyndon LaRouche's document, the "Four New Laws to Save the United States Now." Then you have four chapters which elaborate each of those four points. One is, restore Glass-Steagall; this is a fight we're really in the midst of right now, and it's coming to a head. Two, a new Hamiltonian national bank. Three, credit for increased productivity; and four, a crash program for fusion and space. That pamphlet has several full-spread maps included in it; and I'm going to just show you a few of those. [pages 4-5] First you have "China's New Silk Road, the Belt and Road Initiative: First Steps towards the World Land-Bridge" And this sort of shows what the elements of the Belt and Road Initiative as it exists right now are across Eurasia. It includes the China-Mongolia-Russia corridor, the China-Pakistan corridor, the New Eurasian Land-Bridge, the China-Indochina corridor, the Bangladesh-China-India-Myanmar (BCIM) corridor, the Maritime Silk Road, including ports and shipping lanes and so forth; and then

also China-Central and West Asia.

So those are the projects, as Helga LaRouche called it, the biggest infrastructure project in human history, that's what is

now on the table. And those are the heads of state and government that are going to be attending this summit in Beijing

next weekend. This affects the entirety of the populations of this area of the world. So that's what exists now.

If the United States wished to join this, there are several very concrete projects which could be included: This map [pages

8-9] is titled "U.S.A. Joins the New Silk Road: An International

Recovery, Working with China To Build America." Very significantly, high-speed rail and magnetic levitation – look at

what China has done with high-speed rail development in China, and compare that with the pathetic state of rail in the United States. It also includes reviving our industrial corridors, the

so-called "rust belt" development corridors, which include not only transportation but also energy development and so forth.

Along those development corridors, you could have new cities.

It's called "New Renaissance Cities," because the cities have to

be centers of culture and education and art, and science and research. And then very importantly, the Bering Strait

connection. So as we develop the high-speed rail in North America, it can connect to what's being built in Eurasia.

And then finally, the third full-spread map in that pamphlet [pages 20-21], is called, "The Full World Land-Bridge: Expanding

China's New Silk Road, A Global Infrastructure Economic

Platform." And these are some other projects which are sort of

third-party projects, which the United States and China could

be

working together on for the benefit of other areas of the world:

Very importantly, a new Marshall Plan for the Middle East, this

is how we should resolve the crisis in Syria and Libya and Iraq.

In South America, a new inter-oceanic canal: This is on the books through Nicaragua. Also a South American transcontinental

railroad. The canal through the Isthmus of Kra, in Thailand, we

had a special presentation on that just a few weeks ago; this is

really moving forward, the Kra Canal. Refilling Lake Chad with

the Transaqua Project. This is one of the most important projects for the future of Africa; and then also in Africa, a Europe-Strait of Gibraltar tunnel.

So that's the pamphlet, "America's Future on the New Silk Road" and it's available on the LaRouche PAC website, and this is

something which we should be coming back to right now. It's very

important.

But as Helga LaRouche said, in our discussion, we have not yet reached the point of safety: We are still in the danger zone. There are so many hotspots which could blow up around the

world, and there continues to be a very real attempt, from the British Empire and from their allies inside the United States to

undermine and to destabilize the Trump administration for the very reason that you saw Secretary Tillerson state – we are no longer going to be the country which is the "dumb giant" implementing British Empire, divide-and-conquer policies in the

world. No longer East against West, but we are going to seek dialogue and we are going to seek cooperation with these countries.

So I think with that said, it sets up, I think, what we're going to discuss with Jason and I'd like to just let Jason pick it up from there.

Jason ROSS: These projects you've discussed, this is something that can transformed mankind, like going to the Moon.

This is that kind of scale of change, in relations among people.

Ever since Trump was elected, there has been an ongoing attack against him of people whom you'd think had lost their minds, or

you were having a bad dream, except that it's really happening;

people who are repeatedly saying, they're not attacking trumps policies per se, – that happens too, of course, but what I'm talking about is the drumbeat about "Russia, Russia! {Russia, Russia! Russia!}" People saying that "Russia elected Donald Trump." That "Russia hacked the Democratic Party," "Russia hacked

John Podesta, Russia hired internet trolls; Russia has compromising blackmail material on Donald Trump – Russia, Russia, Russia!" "Russia caused Democratic candidates to shy away from the TPP." It's just complete nonsense!

Now, this is being done for two reasons. One as an attempt to delegitimize and throw Trump's administration out entirely, or, failing that, attempt to box him into an anti-Russia provocative type of policy, to show that he's not a shill or a stooge for the "man who's directing the entire world, Vladimir Putin," if you would listen to some people on MSNBC or other places.

So today I had the wonderful chance to speak with William Binney about this. Bill Binney was a covert, three-decade

employee at the NSA. He resigned in 2001 as a top-level executive there; he resigned over the fact that safeguards against spying on American citizens were being overlooked, and that a setup was being made to allow a totalitarian, and as he put it, "an Orwellian state."

So, let's just go ahead and jump right in to hear what Bill Binney has to say about whether Vladimir Putin runs the whole world.

[begin video]

JASON ROSS: Let me ask you, Mr. Binney: What do you think about these claims. Did Russian hackers elect Donald Trump?

WILLIAM BINNEY: I wrote an article that was published in {Consortiumnews} on Dec. 12th of last year, that said this was all a big fabrication, simply because they weren't saying exactly

where the hack came from, and where the data out of the hack went

to! I mean, that's the whole point of what NSA has set up, in terms of copying and collecting everything in a fiber network inside the United States, and virtually everything in the world

on those fibers.

So that means – and they've got trace route programs by the hundreds, scattered all over the world. That means that they can

follow the [data] packets as they move through the network.

Now,

if somebody hacks into the DNC or Hillary or Podesta's email or

something, and they want to find out who it is, all they have to

do is use the IP address with XKeyscore as Edward Snowden said,

and they've got all the data to find out where the packets went!

But they haven't done that, you see. And even NSA who's the only one that can do this – the rest of them are meaningless – if NSA says they've got data on it, then it's meaningful. If the rest say that we have high confidence, that's just pure speculation. And it's something that's just pure garbage, that doesn't mean anything. Produce the evidence, they haven't produced any at all, so that's what I called it back in December of last year.
[end video]

ROSS: Well, that's a pretty straightforward response on that, isn't it? Let's take up now the topic of the control over the domestic political apparatus that's exerted by an uncontrolled intelligence apparatus that collects material on everybody.

[begin video]

ROSS: More recently about a little over a month ago you co-authored an article with Ray McGovern in which you wrote about Trump's response to this, that "his choice may decide whether there is a future for this constitutional republic. Either Trump can acquiesce to or fight against a deep state of intelligence officials who have a myriad of ways to spy on politicians and other citizens. And thus amass derogatory materials that can be easily transformed into blackmail."

[<https://consortiumnews.com/2017/03/28/the-surveillance-state-behind-russia-gate/>]

That's a strong claim. Tell us, how do you see the Trump response to this attack on elected government? And what should ordinary people do, to prevent such a policy coup?

BINNEY: Well, first of all, I think President Trump realizes what's been going on. A recent statement he made about,

"there's an awful lot of spying going on on U.S. citizens and we

really don't know the extent of it, and we really have to find out what the heck" – he used the word "hell" – "what the hell is going on." Well, that means they're even keeping him in the dark.

Now, as the President of the United States, he's supposed to know all the sources of information that the intelligence community is using to produce intelligence for him, and he obviously doesn't know about this. But I've made it perfectly clear that the "Fairview program, Stormbrew programs, and Blarney

programs* for the tapping of fiber networks inside the United States are the sources of information on everybody in the United

States, including representatives in the House and Senate; you know, even judges on the Supreme Court, Generals on the Joint Chiefs of Staff, all Federal judges, all senior lawyer firms all

around, and all the journalists and everything; all that stuff is being captured and stored.

And what they're not talking about is, I've seen some arguments where they said, "well, as long as we're only using it

for intelligence and law enforcement isn't involved, you know, it's OK for us to do that." That was the argument I think that Judge Napolitano put forward, that they were using with the FISA

Court to dupe them into doing what they want.

And that's really what's happened: They've been duped, and so have the Congress, most of Congress. I mean the Intelligence

Committees I think were more aware of what was going on than the rest of Congress. But they duped the rest of Congress! They made them all just play along like a bunch of sheep, "here's bell, follow the bell," you know? So our democracy basically doesn't really exist the way it was originally intended. And the law enforcement, FBI, DEA, and others in the law enforcement community had direct access into the NSA data – they've had it all along! Director Mueller at the FBI said he'd been using the Stellar Wind, which is the domestic spying data, since 2001, he'd been using that, so; and that's direct access through their technology data center in Quantico, Virginia into the NSA data bases where they could look all the content and metadata of everybody in the country! And they could retroactively research them any time they want.

And they're using it to arrest people for common crime inside the United States. so, I mean, this is simply a destruction of the entire judicial process in our country and it's a fundamental violation of the constitutional rights.

And they've scrapped the Constitution, fundamentally.

I mean, that's why I said, when the Iraqis were struggling to put together a Constitution, I said, "well, why don't we give

'em ours, we're not using it." [laughter]

[end video]

ROSS: The discussion continued; we covered a lot of topics. The interview will be available tonight for you who are subscribing to our audio podcast, it'll be up this weekend on the website.

The other aspect to take from it, is, as he said in that

article that he co-wrote with Ray McGovern, this is not something that will go away. Unless this apparatus is taken on and removed, cleaned out, this ongoing cloud of blackmail potential and political coercion that exists above the level of elected government will continue putting pressure to oppose the kinds of developments that we saw with what Tillerson put out, and with the pamphlet that Matt just went through. So it's not a fight that will go away. This isn't something that will simmer down and go cold on its own. It's a fight that's got to be won.

OGDEN: Absolutely. It's heating up right now. It's definitely not going away. Just earlier this afternoon, Sen. Rand Paul sent out a tweet, where he said, "I have formally requested from the White House and the Intelligence Committees, info on whether I was surveilled by the Obama administration or the intelligence community." So, to the extent that people are trying to write off the claim from the Trump White House that, in fact, Trump was wire-tapped or surveilled by the Obama administration, now Sen. Rand Paul is asking the same question. He went on to say, "Did the Obama administration go after Presidential candidates, members of Congress, journalists, clergy, lawyers, federal judges? Did the Obama administration use warrantless 'wiretapping'" – in quotes – "on other candidates besides Donald Trump?" So, this is a real question. This makes Watergate seem pale in comparison.

ROSS: And some of the other specifics that have come out about this. There's the report that Susan Rice was the person,

Obama's National Security Advisor, who outed Michael Flynn, or who made an "unmasking" request to get from the recorded calls with the Russian diplomat that, oh, that the person he was speaking with was Gen. Michael Flynn.

So you don't get much higher level in the political and intelligence world than Mike Flynn, and if even his conversations

are being listened to and unmasked in this way, you know, who isn't? Are the members of the intelligence community, are they

being blackmailed in this way? This is the sort of thing that you say, what would Hoover have been doing if he all of these tools at his disposal?

And the numbers back it up: A report just was released that there were almost 2,000 incidents of unmasking of American citizens, whose identities and communications were collected in a

foreign or other intelligence collection process, that the Obama

administration made that there were almost 2,000 requests to unmask and find out who were the Americans involved in these conversations.

OGDEN: And this continues to go back to the question of the role that British intelligence is playing, and obviously now it's

been publicly admitted that, in fact it was GCHQ that was conducting the surveillance and channeling all of this intelligence into the U.S. because it's illegal under U.S. law to

spy on your own citizens – so just ask the British to do it! And vice versa.

So, this continues to be the persisting question. And the point that has to be asked, and this is the question: Will Donald Trump recognize that this the true face of the enemy, and

that the British Empire have been attempting to stonewall and

bulldoze the United States into becoming their “dumb giant,”
in
their attempts to set the world against itself and to continue
to
manipulate the international politics through this
geopolitical
model which they’ve been using since the end of World War II;
or,
will we say this is the end of that so-called British-U.S.
“special relationship” and now is the time that we are going
to
initiate a New Paradigm of international relations.
So I think that question gains more relevance as we look at
this speech that we played earlier today from Secretary
Tillerson, where he really did bring an end to this Blair
doctrine of using so-called “Western values” as the pretext
for
regime change and color revolutions, and we see a potential
for a
new relationship between the United States and China, new
relationship between the United States and Russia, and a new
attitude in terms of what our goals are in terms of our
relationships with the rest of the world?
So it’s a war which continues, and this interview that you
conducted today, Jason, with William Binney is an important
tool
for people to use. So I think people can watch the website
for
that to come out, and as you said, it will be available to
podcast subscribers tonight in audio form.
So let’s wrap up today’s broadcast by saying that we are
nine days away from the opening of this Beijing conference.
This
begins one week from Sunday: The heads of state and government
will be arriving a week from today, a week from tomorrow in
Beijing. I guarantee you that the accommodations can be made
for

President Trump to attend that summit if he so makes the decision in the next few days. And as Helga LaRouche said, even if that doesn't occur, the next best option would be for another bilateral summit between President Trump and President Xi in the days and weeks following the Belt and Road Initiative summit. So we have that to look forward to, and over the coming days, we ask you to stay tuned to larouchepac.com, and continue to do what you can do, to educate the U.S. population about the possibility of what would be our opportunities, were we to join this Belt and Road Initiative. That pamphlet that I gave you a guided tour of is available on the LaRouche PAC website. We'll make that available as a link [<https://larouchepac.com/20170225/four-laws-pamphlet>] in the description of this video here today. And also you can watch the full speech from Secretary Tillerson that's available on YouTube and we'll make that link available as well. [<https://www.state.gov/secretary/remarks/2017/05/270620.htm>]

So thank you very much for joining us, and please stay tuned to the LaRouche PAC website and the LaRouche PAC YouTube channel for the full interview with William Binney, you can find the interview that Helga Zepp-LaRouche conducted with {China Daily} on their website [http://usa.chinadaily.com.cn/epaper/2017-05/05/content_29219579.htm]

– chinadaily.cn and that link is also provided in the description of this video.

So thank you very much. Thank you Jason for joining me here today, and please stay tuned to larouchepac.com.

Xinhua: Bælt & Vej-initiativet er ikke en eliteklub for Vesten, men for at hjælpe udviklingslandene

3. maj, 2017 – »For en vestlig verden, der ivrigt omfavner konkurrence, er det ikke let at forstå den kinesiske tankegang, der kræver harmoni og stabilitet«, lyder en kommentar i Xinhua som respons til flere vestlige misforståelser og falske nyheder om initiativet med den Nye Silkevej. Xinhua har oversat kommentaren til flere sprog og cirkuleret det bredt.

»Nogle rapporter i medierne siger, initiativet ikke er win-win, men at Kina 'søger at dominere' og tilføjer, at Kinas statsejede firmaer 'tager broderparten' af store projekter. Men sådanne påstande overser den kendsgerning, at kapital, inklusive penge og menneskelig kapital, til at bygge det enorme handels- og infrastrukturnetværk må komme, ikke kun fra kinesiske foretagender, men også fra deres vestlige partnere. For vestlige selskaber tilbyder Bælt & Vej-initiativet 'multinationale foretagender historiske muligheder', iflg. en artikel udgivet online af *Forbes* i februar.

»Desuden forbinder nogle medierapporter tilfældigt initiativet med politik og siger, at Kina søger 'globalt lederskab' gennem initiativet. I realiteten blev Bælt & Vej-initiativet foreslået i perioden efter krisen, da verden havde et presserende behov for en åben og inkluderende, global økonomi«, skriver Xinhuas Chen Shilei og påpeger, at, »næsten ni år efter finanskrisen i 2008 kæmper verdensøkonomien stadig for at komme på fode. Ifølge en FN-konference om Handel og Udvikling og en rapport fra Verdensbanken sidste år, faldt udenlandsk direkte investering i hele verden med 13 %, mens verdenshandlen voksede med lidt over 1 %, det værste resultat siden krisen«. Eftersom eksisterende, globale institutioner ikke fungerer, »fremsatte den kinesiske præsident Xi Jinping initiativet, der tilbyder muligheder for samarbejde og udvikling for alle, hvilket viser den kinesiske leders globale vision og Kinas beredvillighed til at påtage sig de behørig, internationale forpligtelser, som et betydningsfuldt udviklingsland«, fortsætter Xinhuas kommentar.

»Desuden, mens nogle vestlige medier skaber hype omkring visse vestlige landes manglende tilstedeværelse ved det forestående forum, så bør man minde dem om, at initiativet ikke er en eliteklub for vestlige lande, men mest tjener udviklingslande. Det er en kreds af venner, med repræsentanter fra flere end 100 lande ... Vestlige lande burde være mere fordomsfri omkring Bælt & Vej-initiativet, som Kina har foreslået, et land, der er dybt influeret af en filosofi, der går ud på at søge enighed samtidig med at bevare forskelligheder. Håbet er, at lande langs oldtidens handelsruter og videre endnu vil få fordele af initiativet og virkelig gøre fælles fremgang, der kan sætte gang i en sløv verdensøkonomi.«

Så fik visionære personer alligevel ret

Leder fra LaRouche PAC, 4. maj, 2017 – I dag, præcis ti dage, før åbningen af Bælt & Vej Forum i Beijing finder sted, er vidtrækkende forandringer til det bedre i menneskets vilkår blevet til en umiddelbart opnåelig mulighed. Den nye vision for menneskeheden, der har været Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches hele livsværk, kan virkeliggøres, hvis deres ideer effektivt promoveres i løbet af de forestående dage og uger.

Hvor mange indså sandheden i Kinas officielle avis, *Global Times'* lederartikel fra 2. maj? Den sagde, at ængstelsen over Bælt & Vej-initiativet »blotlægger den stereotype, amerikanske nulsums-tankegang ... [Men] den offentlige mening i USA er diskret ved at ændre sig, fra at være imod det, og til at tillægge en undersøgelse af det, større betydning«.

Sandheden i denne iagttagelse er nu blevet understreget på en overraskende måde, gennem den amerikanske udenrigsminister Rex Tillersons lange, improviserede tale for hele Udenrigsministeriet i går. Anglofile nyhedskilder har citeret en del af Tillersons bemærkninger med det formål at bagvaske dem: hans åbningsudtalelser, hvor han klart tager afstand fra Bush- og Obama-administrationernes morderiske politikker med »farvet revolution« og regimeskifte. Her sagde Tillerson, at Amerikas »værdier« ikke nødvendigvis er det samme som dets udenrigspolitik – hvilket, som han forklarede, vil sige, at forsøg på at påtvinge andre nationer amerikanske »værdier« ofte ville vise sig kontraproduktivt.

Men det, der ikke blev rapporteret, var Tillersons detaljerede og udtrykkelige beskrivelse af den nye administrations nye aftaler om dialog med Kina. Han sagde, at den nye dialog ville blive med kinesiske regeringsfolk, der rapporterer direkte til

præsident Xi Jinping – og således implicit, at amerikanerne ville være regeringsfolk, der rapporterer direkte til præsident Donald Trump. Planen fra begge sider er her, at man vil opnå konkrete aftaler snarere end blot få en talk-shop, som den foregående »dialog«.

Men hvad er det overordnede formål med dialogen? Tillerson understregede, og understregede igen, at dens formål bliver at definere den amerikansk-kinesiske relation »for det næste halve århundrede!«

Var det ikke Lyndon LaRouche, der skrev bogen med titlen, »Jordens kommende halvtreds år«? (Hele Rex Tillersons tale for Udenrigsministeriets ansatte kan læses her: <https://www.state.gov/secretary/remarks/2017/05/270620.htm>)

En implikation er, at det stadig er muligt for præsident Trump at deltage i denne Bælt & Vej-konference den 14.-15. maj, og vi bør kæmpe for, at det sker.

I mellemtiden – på den anden side af globen i Kasakhstans hovedstad Astana – underskrev de russiske, iranske og tyrkiske repræsentanter i dag en aftale om at etablere demilitariserede »sikre zoner«, eller »deeskaleringszoner«, i Syrien, med støtte fra den syriske regering. USA var, selv om de ikke deltog i aftalen eller deltog direkte i forhandlingerne, repræsenteret i Astana af fungerende viceudenrigsminister Stuart Jones. Præsident Putin sagde, at præsident Trump i deres telefonsamtale den 2. maj havde støttet sådanne sikre zoner – ja, det havde faktisk været en del af Donald Trumps præsidentkampagne, selv om det ondskabsfuldt var blevet miskarakteriseret som en *casus belli* for Rusland. Den russiske regering siger, at oprettelsen af disse zoner endelig vil begynde at adskille terroristerne fra den bevæbnede, syriske opposition – noget, som [tidl. udenrigsminister] John Kerry i et år havde lovet at gøre, men som Barack Obama aldrig ville give sin tilladelse til.

Samtidig har nogle amerikanske kongresmedlemmer ikke holdt trit med verdensbegivenhederne således, at der ikke blev indgivet et Glass/Steagall-tillæg, før Husets Komite for Finansielle Ydelser havde en direkte afstemning om et finansielt reguleringslovforslag i dag, langs partilinjerne. Vi vil mobilisere mere aggressivt og hårdere om dette, men ikke længere specifikt med denne komite som mål.

Det er det store billede, som hver og én af os til enhver tid må repræsentere: menneskehedens fremtid i de næste halvtreds til hundrede og halvtreds år.

Foto: Helga og Lyndon LaRouche taler ved en Schiller Institut-konference i Tyskland, juni 2016.

Kinesiske børn i første klasse lærer om raketter og videnskab

28. april, 2017 – Kort tid efter Kinas anden nationale Rumfartsdag den 24. april, kræver Undervisningsministeriet som en del af sin politik for at forbedre færdigheder inden for videnskab, at alle underskoler begynder at undervise i videnskabsklasser i første klasse, med start fra efterårssemestret. Et forløb om basalt kendskab til raketter tilbydes allerede til alle børn i første klasse på Beijing Xicheng Skole for Fremmedsprog, og klasser i populærvidenskab afholdes i de fleste af de offentlige skoler i Beijing. Eleverne undervises i historien og teorien om raketter, historien om Kinas rumfartsindustri og opsendelsen af den nye Long March 7 raket, som satte Tianzhou-1 lastfartøjet i kredsløb. Ud over undervisning i klasseværelset er der

planlagt ekskursioner i marken og praktiske eksperimenter, sammen med modelraketter, der vil blive opsendt i skolegårdene, rapporterer CCTV-English.

Foto: Elever ved Beijing Xicheng Skole for Fremmedsprog klar til at opsende deres raketmodeller den 26. april, 2017.

Rusland og Kina forklarer, Nordkorea vil ikke afslutte sit atomvåbenprogram så længe, der består en trussel

3. maj, 2017 – En officiel repræsentant fra det Russiske Udenrigsministerium sagde, Nordkorea aldrig vil opgive sit atomvåbenprogram, så længe, de føler, der består en trussel mod deres sikkerhed. »Det er indlysende, at Pyongyang ikke vil opgive sine atomvåben, så længe det opfatter sig selv som værende truet«, sagde Mikhael Ulyanov, direktør for ministeriets afdeling for ikkespredning og våbenkontrol under en tale for det første sammentræde i Forberedelseskomiteen for 2020 Undersøgelseskonferencen for Parterne i Traktaten for Ikkespredning af Atomvåben. Hans bemærkninger blev i deres helhed lagt ud af Udenrigsministeriet, og et link til bemærkningerne blev udlagt på den Russiske Ambassade til den Demokratiske Folkerepublik Koreas webside.

»Vi er ikke desto mindre overbevist om, at de eksisterende spændinger på Koreahalvøen ikke kun er forårsaget af Pyongyangs atom- og missilprogrammer, men også af en øget

militær aktivitet i det nordøstlige Asien, fra visse regionale og især ikke-regionale stater side«, sagde han.

»Der er ikke et minut at spille. I modsat fald kunne konfrontationstankegangen blive overvældende dominerende«, sagde han. »Rusland afviser DFK's atomstatus. Vi accepterer ikke atomtests, udført af Pyongyang, og deres trods af de relevante resolutioner i FN's Sikkerhedsråd.«

Kinas linje er meget lig Ruslands. Den officielle avis *Peoples Daily* havde en lederartikel, der fremførte, at »de seneste udviklinger på halvøen satte fokus på et bydende nødvendigt behov for, at alle parter intensiverer deres bestræbelser for at bringe de berørte parter til forhandlingsbordet. DFK bør ikke være besat af en forkert vej med gentagne atomtests og missilaffyringer, der har resulteret i sanktionsrunder. Samtidig har Republikken Korea (Sydkorea) og USA nu bragt yderligere ved til bålet med de optrappede spændinger, siden de to allierede, der har opretholdt et egenmægtigt pres på atomspørgsmålet på Koreahalvøen, afslørede en strategisk plan for at knuse DFK.«

Foto: Sydkorea og USA afholder ekstensive fælles militærøvelser.

Kina: Løsning for Korea mulig med amerikansk-kinesisk samarbejde

2. maj, 2017 – En lederartikel i *Global Times* i dag fremkommer med den mening mht. Koreakrisen, at, »Hvis Washington arbejder i samme retning som Beijing, er der udsigt til et

betydningsfuldt gennembrud i spørgsmålet.«

Lederen, der repræsenterer regeringens partipolitik, beklager behersket, at Trump-administrationen har udtrykt en holdning om, at »Pyongyangs opgivelse af sine atomambitioner afhænger af, om Beijing lægger tilstrækkeligt pres på dem«, hvilket, siger lederens forfattere, ikke er korrekt. »Washington må, samtidig med, at de ikke placerer for mange forventninger på Kina, også fortsætte med at udøve deres egne bestræbelser i spørgsmålet. Trump bør ikke få alle sine råd fra et par såkaldte strateger og blive vildledt omkring situationen.«

De bemærker, at problemet grundlæggende set er mellem Washington og Pyongyang, eftersom »Nordkoreas hensynsløse forfølgelse af atomare og langtrækkende missilteknologier drives frem af usikkerhed omkring dets regime. Det forsøger ikke at blive det næste mål for afsættelse, efter Irak og Libyen. USA må adressere Pyongyangs strategiske foruroligelse.« Dette er nøjagtig, hvad Rex Tillerson sagde i sidste uge.

Lederartiklen bemærker også, »Det følsomme tidspunkt i april er forbi. Nordkorea udførte ikke en sjette atomtest, og frekvensen og skalaen af dets missilaffyringer er ikke så signifikante, hvilket kan tilskrives samarbejde mellem Kina og USA.«

Forfatterne konkluderer: »Vi har bemærket, at Washington på det seneste har udvist en vis fleksibilitet i sine erklæringer.«

Trump sætter ind for fred i Asien; New York Times råber på krig

Leder fra LaRouche PAC, 2. maj, 2017 – Det bliver i stigende grad klart, at præsident Trump, sammen med Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin, tager skridt til at afslutte krisepunkterne i Eurasien, der havde bragt verden til randen af krig under præsident Obama, og som briterne og deres aktiver desperat har forsøgt at bruge igen i dag for at bryde Trumps samarbejde med Rusland og Kina.

Som en sydkoreansk analytiker sagde i sidste uge, så har Trump en politik for Nordkorea, der er meget tæt på den politik, der føres af de førende kandidater til præsidentskabet i Sydkorea i det forestående valg den 9. maj: hav en større pind, men tilbyd en større gulerod.

Alt imens Trump-administrationen har aktiveret THAAD-missilsystemet i Sydkorea og gennemfører øvelser i området med et hangarskib, B-1 bombefly og atomubåde, erklærer Trump samtidig højlydt for verden, at han samarbejder tæt med præsident Xi, og at han ønsker at forsikre Nordkorea om, at USA ikke truer med »regimeskifte« imod Kim Jong-un-regeringen. Hans udtalelser mandag om, at han ville være villig til at møde Kim Jong-un personligt under passende omstændigheder, er blevet mødt med hysteri i den vestlige presse, og deres respons til Trumps opringning til den filippinske præsident Rodrigo Duterte, hvor han inviterede ham til at besøge Det Hvide Hus, sendte *New York Times* og andre ud i hysteriske krampetrækninger.

Men hvad repræsenterer disse skridt? Koreakrisen blev skabt af Bush- og Obama-administrationerne, der saboterede hver eneste aftale, der blev opnået med Nordkorea, og førte til Obamas

vanvittige »strategiske tålmodighed« – altså, en afvisning af at forhandle med Nordkorea, med mindre de gjorde præcis, som de fik besked på, samtidig med, at han opbyggede en massiv militærstyrke og forøgede sanktionerne. Målet var Kina, ikke Nordkorea. Bush og Obama var henrykte over at have et atombevæbnet Nordkorea, som gav en undskyldning for at opbygge en massiv militær ring rundt om Kina og Rusland.

Nu arbejder Trump sammen med Kina. Der er ikke længere grund til at drive Nordkorea til fjendtlige reaktioner med atomvåben. Som udenrigsminister Rex Tillerson sagde i sidste uge, så må vi overbevise Pyongyang om, at vi ikke tilsigter regimeskifte, men blot en fredelig atomafrustning af Koreahalvøen.

Det samme gælder for Filippinerne. Den tidligere filippinske regerings unødvendige provokation af Kina, hvor de sendte spørgsmålet om suverænitet over øerne i det Sydkinesiske Hav til en forudindtaget vestlig domstol, uden kinesisk deltagelse, retfærdiggjorde Obamas deployering af en stærk militærstyrke til området. Med valget af Duterte endte denne krise, og Filippinerne arbejder nu tæt sammen med Kina, og ligeledes med USA. Både Filippinerne og USA befinder sig nu under et fornuftigt lederskab, der afviser galskaben med verdenskrig mellem atommagter.

I dag havde Trump en lang telefonsamtale med præsident Putin, hvor de aftalte at arbejde tæt sammen om udarbejdelse af en fredelig, politisk løsning på brændpunkterne i Nordkorea og Syrien. Dette forfærder briterne, der troede, de med held havde forgiftet Trumps plan om at blive venner med Putin, gennem deres løgne om, at Assad havde brugt kemiske våben, og som fik Trump til at bombe en syrisk flyvebase.

Naturligvis beskriver *New York Times*, Det britiske Imperiums stemme i USA, Xi Jinping og Putin som diktatorer og hævder, at Trump er en tyran, fordi han vil være venner med dem, eller med andre »autoritære diktatorer«, såsom Duterte, Egyptens el-

Sisi eller andre, der trodser den britiske imperieopdeling af verden i fjendtlige lejre, og som kun er interesseret i at bekæmpe terrorisme, og ikke andre nationalstater. Dette er i realiteten landene i den Nye Silkevej, der ønsker at arbejde sammen som venner i opbygningen af en verden, der er menneskeheden værdig.

Trump har hidtil endnu ikke meddelt, om han vil deltage i det Internationale Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing den 14. – 15. maj, og hvor ledere fra 100 nationer vil mødes for at diskutere menneskehedens fremtid, baseret på gensidig udvikling, lindring af alvorlig fattigdom (som Kina næsten har opnået), og en verden, der er fri for krig og terrorisme. Som Helga Zepp-LaRouche sagde den 13. april, hvis Trump går frem med at bringe USA ind i den Nye Silkevej, vil han blive husket som en af de største amerikanske præsidenter. Selve begrebet om Imperium, om en verden, der består af tilhængere af Darwins teorier (den stærkeste overlever) og nationer, der fungerer på samme måde som i dyreverden, hvor man kæmper om fordele på den andens bekostning, kan én gang for alle deponeres i den historiske skraldespand. Menneskeheden kan dernæst gå fremad mod sin sande bestemmelse med at opbygge en retfærdig og fremgangsrig verden, og med fremme af menneskehedens opdagelser i rummet, samt skabe en videnskabelig og kulturel renæssance blandt alle folkeslag.

Ruslands ambassadører til Nordkorea og Kina om krisen

over Korea

2017, 1. maj – Den russiske ambassadør til Nordkorea, Alexander Matsegora, sagde, efter et møde med den nordkoreanske viceudenrigsminister han Song Ryol den 30. april, til TASS, at han »opfordrede sine koreanske modparter til at udvise tilbageholdenhed og afstå fra handlinger, der kunne optrappe spændingerne i dette område«.

Han Song Ryol mener, at optrapning i Koreahalvøen blev forårsaget af »de amerikansk-sydkoreanske øvelser rettet mod DFK (Demokratiske Folkerepublik Korea) sammen med USA's koncentration af strategiske våben«. Han fortsatte med, at Nordkorea »vil blive ved med at træffe forholdsregler til at styrke de nationale atomafskrækkelsesstyrker for at forsvare landets suverænitet og vitale rettigheder, så vel som fred på halvøen«.

I mellemtiden rapporterede TASS ligeledes, at den russiske ambassadør til Kina Andrei Denisov til reportere den 30. april sagde: »USA's militære pres mod Nordkorea fremprovokerer blot skridt til gengældelse fra Nordkoreas side. Under Trump (-s præsidentskab) har Nordkorea allerede affyret missiler ni gange ...

»Vi opfordrer til, at de allerede eksisterende formater genoptages, først og fremmest sekspartforhandlingerne« om atomafrustning af Koreahalvøen, sagde den russiske ambassadør og understregede, at den kinesiske side siger, der ikke er noget alternativ til dette format. »Blot hvilke initiativer som helst vil ikke fungere, siger kineserne.«

Denisov sagde, at Ruslands og Kinas holdning til de nordkoreanske atomvåben næsten er sammenfaldende med begge landes støtte til FN's Sikkerhedsråds resolutioner, der pålægger Pyongyang sanktioner. De vil aldrig støtte Nordkoreas missil- og atomprogrammer, da disse udgør en direkte trussel

mod sikkerheden og også provokerer USA til at øge forsvarskapaciteter, der »i realiteten har offensivt potentiale«, sagde han. Fornuftige argumenter, som både vi og Kina gentagne gange har fremført, virker ikke nu, men det betyder ikke, at vi ikke bør fortsætte med at overbevise andre«, sagde han.

Imperiet ØNSKEDE, at Nordkorea skulle udvikle atomvåben.

EIR kortvideo, 1. maj 2017

**RADIO SCHILLER 1. maj, 2017:
Nordkorea: Det vigtigste er,
at Trump og Kinas
præsident Xi er begyndt at
tale sammen**

https://soundcloud.com/si_dk/nordkorea-det-vigtigste-er-at-trump-og-kinas-praesident-xi-er-begyndt-at-tale-sammen

Kina og Grækenland konsoliderer 'allround strategisk partnerskab' baseret på Bælt & Vej- initiativet

29. april, 2017 – Liu Qibao, chef for Kinas Kommunistiske Partis Centralkomites PR-afdeling, sagde under et besøg i Athen, at Kina ønsker at arbejde sammen med Grækenland for at »implementere Bælt & Vej-initiativet og således fremme udviklingen af det kinesisk-græske allround strategiske partnerskab«, rapporterede *Xinhua* den 28. april. Den græske premierminister Alexis Tsipras på sin side sagde, at Grækenland ønsker »at benytte Bælt & Vej-initiativet som en mulighed for yderligere at fremme bilateralt samarbejde i felterne for handel, investering, kultur, videnskab og teknologi, så vel som turisme«, iflg. *Xinhua*. Tsipras og andre højtplacerede græske folkevalgte vil være i Beijing for at deltage i Bælt & Vej Forum 14.-15. maj.

Liu var også involveret i underskrivelse af flere kulturaftaler i Grækenland, inkl. to forståelsesmemoranda om »fælles filmproduktion og -oversættelse, og udgivelse af klassiske og moderne, græske og kinesiske, litterære værker«.

Foto: Den græske premierminister Tsipras og Liu Quibao under sidstnævntes besøg i Grækenland.

Kina og Rusland opfordrer indtrængende til diplomatisk løsning på krisen i Nordkorea under debat i FN's Sikkerhedsråd

29. april, 2017 – Gårsdagens diskussion i FN's Sikkerhedsråd af krisen i Korea straffede generelt Nordkorea for dets overtrædelser af FN-resolutioner, men der lød også mange advarsler om faren for, at krisen eskaleres til krig, fra Kina og Rusland, og andre.

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi advarede om, at, »hvis spørgsmålet om Halvøen ikke sættes under effektiv kontrol, og i tilfælde af uventede hændelser, er det højst sandsynligt, at situationen vil tage en drastisk drejning til det værre og optrappes ud af kontrol ... Vi må forblive forpligtet til dialogens og forhandlingens vej. Anvendelse af magt løser ikke uoverensstemmelser og vil blot føre til større katastrofer«, bemærkede Wang.

Den russiske repræsentant, viceudenrigsminister Gennady Gatilo, erklærede, at, »Nordkorea har handlet upassende« ved at overtræde FN's resolutioner, osv. »Samtidig er anvendelsen af militærmagt absolut uacceptabel«, sagde han, »da det er fuldt af katastrofale konsekvenser for Koreahalvøen og hele Nordøstasien«. Hvis man ikke finder en diplomatisk løsning, kunne det føre »til de forfærdeligste konsekvenser«. Gatilov

sagde, at »krigerisk retorik sammen med en urimelig opvisning af muskler får alle i verden til at spørge sig selv, om der kommer krig. Det er ingen hemmelighed, at, midt i spændingerne, kunne ethvert tankeløst skridt resultere i forfærdelige konsekvenser«.

FN's generalsekretær Antonio Guterres advarede også om faren for krig: »Jeg er oprørt over risikoen for en militær optrapning i området, inklusive gennem fejlregning eller misforståelse.«

Efter sammentrædet i FN's Sikkerhedsråd sagde Nordkoreas viceudenrigsminister Kim In Ryong til AP, at ideen om at bruge sanktioner og trusler for at få den Demokratiske Folkerepublik Korea til at opgive sine atomvåben, er »en vild drøm«. D.F.K., sagde han, ville aldrig forhandle deres 'nukes' som en del af »politiske studehandler og økonomiske aftaler«. Han gentog D.F.K.'s stående politik om, at, når USA først stopper sine fjendtlige aktiviteter, »vil alle løsninger være mulige«.

Foto: Ruslands viceudenrigsminister Gennady Gatilov i FN's Sikkerhedsråd: 'Nordkorea har handlet upassende.'

Kinas Global Times skriver meget skrap lederartikel om Nordkorea

28. april, 2017 – Kinas partiavis, *Global Times*, udgav sent i går en lederartikel, der advarer om, at, hvis Nordkorea fortsætter med sine atomvåben- og missiltests, »er Kina nødsaget til at støtte mere barske resolutioner mod dette land«. Lederartiklen, der følger i kølvandet på mere intense

diskussioner mellem USA og Kina, bemærker, at relationerne mellem Beijing og Pyongyang allerede har lidt skade pga. atomvåbenkrisen. »De nuværende bilaterale relationer bør først være normale, land-til-land, og baseret på dette kan de forme et nært venskab«, lyder lederartiklen. »Men forudsætningen er, at Kinas nationale interesser ikke krænkes, og at Beijing ikke skal betale prisen for Pyongyangs ekstreme politikker.« Alt imens Nordkoreas konflikt er med USA, »så gennemfører Pyongyang atomvåbentests blot 100 km fra den kinesiske grænse, og dette truer sikkerheden i det nordøstlige Kina«.

»Nordkoreas udvikling af atom- og missilteknologier har også intensiveret situationen i Nordøstasien og givet Washington en undskyldning for at forstærke sin militære deployering i dette område. Dette betyder, at Kina ikke kan være en passiv tilskuer«, fortsætter *GT*. »Kina bør stå fast på sin opposition mod Nordkoreas atomprogrammer. Selv om Beijing og Washington har forskellige strategiske beregninger, så har de fælles interesser mht. opposition mod Pyongyangs udvikling af atom- og missilteknologier. Beijing lægger pres på Pyongyang for at sikre sine egne nationale interesser snarere, end at det arbejder for Washington.« Men, hvis Pyongyang opgiver sit atomprogram, »kan de bilaterale relationer let igen blive normale«.

Kinas mål er at suspendere både Nordkoreas atomtests og de amerikansk-sydkoreanske militærøvelser. »Beijing håber at maksimere alle de berørte parters interesser«, slutter lederartiklen. »Men, skulle det sluttelig slå fejl, har Kina stadig evnen til at udføre gengældelse over for enhver side, der måtte overskride den røde linje.«

Foto: Flyveoperationer om bord på USA's hangarskib Carl Vinson i sidste uge. Hangarskibet og andre krigsskibe er på vej mod Koreahalvøen i et forsøg på at afskrække Nordkorea fra at teste atomvåben eller affyre missiler. (CreditMattBrown/U.S. Navy, via Associated Press)

Kina advarer om 'utænkelig' Koreakrig

27. april, 2017 – Under en pressekonference i Berlin sammen med den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel, opfordrede Kinas udenrigsminister, Wang Yi, indtrængende USA og Nordkorea til at trække sig tilbage fra en krig, som ville have »konsekvenser, man ikke kan forestille sig«. »Jeg må endnu engang understrege, at sikkerhed og stabilitet er meget skrøbelige i øjeblikket«, sagde han. »Og der er stor fare for, at nye hændelser, nye konflikter når som helst kan bryde ud. Jeg mener, at vi ikke kan tolerere så meget som 1 % mulighed for krig. Nordkorea er ikke ligesom Mellemosten. Hvis der udbryder krig på Koreahalvøen, så står vi over for alvorlige konsekvenser, vi ikke kan forestille os. Det er derfor i vores fælles interesse at mindske risikoen for en krig.«

Gabriel på sin side udtrykte støtte til Kinas bestræbelser på at finde en fredelig løsning, men sagde, at de første skridt må komme fra Pyongyang. Han anklagede Nordkorea for at hæve indsatsen med missiltrusler og atomprøvesprængninger, som er en overtrædelse af FN-resolutioner. Med henvisning til Kinas plan om at reducere spændinger, sagde Gabriel: »Jeg mener, at dette kan være et første skridt, i det mindste for at forhindre yderligere eskalering af spændinger.«

Sputnik rapporterede i dag separat, at Kinas Centrale Militærkommissions afdeling for generalstabschefernes vicechef sagde, at Kina foreslår, at der finder et samtidigt stop for Nordkoreas program for atomvåben, og de fælles, amerikansk-sydkoreanske militærøvelser, sted. »Kina har foreslået, at man samtidig suspenderer Nordkoreas aktiviteter for at udvikle atomvåben og missiler, og suspenderer de storstilede

militærøvelser«, sagde generalmajor Shao Yuanming ved den Sjette Moskva Internationale Sikkerhedskonference.

Foto: Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi (venstre) og den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel under deres fælles pressekonference i Berlin, 26. april, 2017. (Xinhua/Wang Qing)

USA må gå med i den Nye Silkevej; Få Det britiske Imperium væk af vejen

Leder fra LaRouche PAC, 25. april, 2017:

Vi befinder os i en særdeles omskiftelig situation, som mest dramatisk ses af begivenheder mht. Nordkorea; men underliggende har vi den økonomiske sammenbrudskrise og de transatlantiske nationers mislykkede politik. Det, vi har brug for, er, at USA samarbejder med Kina og Rusland, »inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet« – som præsident Xi Jinping sagde til præsident Trump i Florida, den 7. april – for at sætte en kurs mod sikkerhed og tryghed, bort fra de geopolitiske konfrontationer, som er det 'britiske imperiespil'.

Se på Nordkorea, som i dag fejrer sit 85. jubilæum for oprettelsen af sin hær, med ceremoniel og våbenøvelser, midt i en aggressiv retorik imod USA. Med mindre, der finder en proces sted med forhandlinger og overvejelser blandt de berørte nationer (hvad enten det bliver i regi af 4 eller 6 parter), som kommer med en løsning, så er situationen mere end

farlig. Trump-administrationen er aktiveret, men foreløbig kun ud fra et standpunkt om pres og trusler, om end behersket.

'Bak ud', begge to, lød budskabet i dag i den statsejede, kinesiske presse, *China Daily*, hvis lederartikel bærer overskriften, »Fejlvurdering udgør den største risiko for Halvøen«. Man frygter, at »alt kunne ske, hvornår, de skal være, i det spændte opgør, der har udviklet sig mellem Washington og Pyongyang«. Med hensyn til Nordkorea, gør den kinesiske avis det klart, »så har de politiske beslutningstagere i Pyongyang, at dømme ud fra deres seneste udtalelser og handlinger, alvorligt misforstået FN-sanktionerne (de nye), der er rettet mod landets atomvåben- og missilaffyringsprovokationer, og ikke landets system eller dets lederskab ... De må revurdere situationen, så de ikke foretager fejlvurderinger«. Over for USA formaner *China Daily*, »På samme måde bør Washington fortsætte med at udvise beherskelse og forfølge en fredelig løsning af spørgsmålet«.

Præsident Trump tager usædvanlige skridt i Washington, D.C. I går, den 24. april, var han i Det Hvide Hus vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Nordkorea og Syrien. I morgen eftermiddag, den 26. april, er alle de 100 senatorer i den Amerikanske Kongres inviteret til en briefing om Nordkorea i Det Hvide Hus, ved cheferne for forsvars- og udenrigsdepartementerne, stabschef, general Joseph Dunford, og national efterretningsdirektør, Dan Coats. Fredag, den 28. april, vil udenrigsminister Rex Tillerson præsidere et møde i FN's Sikkerhedsråd om Nordkorea. (USA har det roterende formandskab for april måned.)

Budskabet i alt dette er foreløbig, som Trump i går udtrykte det over for ambassadørerne, at FN og medlemsnationerne af Sikkerhedsrådet må gøre mere mht. Syrien og Nordkorea. Finansminister Mnuchin annoncerede i går, desværre, amerikanske sanktioner mod 270 syriske videnskabsfolk og forskere med den påstand, at præsident Bashar al-Assad havde

gasbombet sit eget folk. Dette på trods af, at der ikke har været nogen ordentlig undersøgelse på stedet. Situationen er således fortsat fyldt med anspændthed, og folk lider og dør.

Se så på, hvem, der ansporer til katastrofe: *New York Times* og *Wall Street Journal* – direkte talerør for Det britiske Imperium. 24. april kræver *NY Times* handling nu over for Nordkorea, fordi »landet er i stand til at producere en atombombe hver seks eller syv uger«. Hvor ved 'The Slimes' det fra? Fra »en voksende mængde af ekspertundersøgelser og klassificerede efterretningsrapporter«, alle unavngivne. For en god ordens skyld går dagens *Wall Street Journal* ind med tilføjesen, at enhver investering i Ét Bælt, én Vej er »dårskab«, spild af tid og penge.

Det er vores opgave er gå ud med sandheden overalt. Den franske statsmand og præsidentkandidat Jacques Cheminade talte på valgaftenen til sin kampagne og sagde, »vi tog vor tids udfordringer op«. Med et blik på fremtiden, »kan vi blive katalysator for et reelt skift og en reel inspiration. Men på én betingelse: at I fortsætter med at kæmpe for det ...«

Foto: Den 24. april var præsident Trump vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Syrien og Nordkorea.

**Beijing opfordrer både
Pyongyang og
Washington til at udøve**

beherskelse i takt med, at situationen bliver brandfarlig

25. april, 2017 – En lederartikel i dagens *China Daily*-avis, med overskriften, »Fejlvurdering største risiko for Halvøen«, lød: »Hvis de risici, der omgiver Koreahalvøen, skulle blive opfattet høje i farlig grad, så ville det skyldes frygten for, at hvad som helst kunne ske hvornår som helst, i det anspændte opgør, som havde udviklet sig mellem Washington og Pyongyang.« Lederartiklen fremkom på et tidspunkt, hvor, som Channel News Asia rapporterer, den atombevæbnede amerikanske ubåd, *USS Michigan*, lagde til kaj i Sydkorea samtidig med, at atomvåben-topudsendinge fra Sydkorea, Japan og USA har besluttet at mødes i Tokyo for at drøfte responser til Nordkoreas afvisning af at opgive sit atomvåbenprogram.

Med en understregning af, at »en atomprøvesprængning, eller missilaffyring, ikke udgør den 'totale krig'«, som Pyongyang har truet med, »skrev regeringsavisen *China Daily* i sin lederartikel, at »i modsætning til Pyongyangs krigsretorik fremstår Washington meget på linje med Beijing mht. at forfølge en fredelig løsning, i det mindste for indeværende«.

China Daily fortsatte med, at, »at dømme ud fra deres seneste ord og gerninger, så har de politiske beslutningstagere i alvorlig grad fejlfortolket FN's sanktioner, der er rettet mod landets atomvåben/missilprovokationer, og ikke dets system eller lederskab«. Som følge heraf »overvurderer de i farlig grad omgående deres egen styrke og undervurderer de farer, de er ved at lægge i gryden for sig selv. De må revurdere situationen, så de ikke foretager nogen fejlvurderinger.

På samme måde bør Washington fortsætte med at udøve selvbeherskelse og forfølge en fredelig løsning på

spørgsmålet», formæner *China Daily*.

Foto: USA's atombevæbnede ubåd USS Michigan går i havn i Sydkorea.

RADIO SCHILLER den 24. april 2017:

Valget i Frankrig: Jacques Cheminade var fornuftens stemme

Med formand Tom Gillesberg

Grækenland og Kina sponsorerer Forum for Oldtidscivilisationer i Athen

22. april, 2017 – Grækenlands og Kinas udenrigsministre sponsorerer den første konference på ministerielt plan, af 'Forum for Oldtidscivilisationer', også kaldet GC10 (Store

Civilisationer 10), i Athen den 23.-24. april. Grækenlands udenrigsminister Nikos Kotzias og Kinas udenrigsminister Wang Yi vil være værter for udenrigsministre fra Bolivia, Egypten, Indien, Irak, Iran, Italien, Mexico og Peru.

Under en pressekonference den 21. april sagde den græske udenrigsminister: »Søndag begynder mødet mellem stater, der har en lang historie for civilisationer. Det er relevant i dag og indvirker på menneskeheden via 'blød magt' og økonomisk indflydelse. Initieret af Grækenland og støttet af Kina, har vi arrangeret et møde mellem 10 lande med en signifikant historisk, kulturel bagage ... Vi vil diskutere, hvordan vi kan bruge de muligheder, som kulturelt samarbejde tilbyder til gode for verden og vore folk.«

Han fortsatte: »Der er en stor udsigt til og mulighed for at forvandle det til en stor institution, der vil vise internationale institutioner, at man ikke blot behøver 'hård magt'; militærmagt eller økonomisk magt, men også 'blød magt', som bør opgraderes.

At opgradere kultur er vigtigt, fordi kultur bringer fred, det bringer ikke krig. Det bringer uddannelse; derfor opgraderer det menneskers livskvalitet.«

Kotzias udtrykte sin overbevisning om, at Grækenland er et geostrategisk og kulturelt omdrejningspunkt, hvor civilisationer fra Afrika, Asien og Europa mødes, og tilføjede, at forummet er en del af ministeriets multi-dimensionale politik for blød magt, som man forfølger, og som drejer sig om at bruge intellektuelle, traditionelle, historiske og kulturelle spørgsmål.

»Inden for kultur er Grækenland en stor magt. Vores arv er speciel, og det er en sektor, hvor vi kan og bør spille en rolle i verdensanliggender. Det er en sektor, hvor Grækenland har meget at tilbyde«, sagde han.

Initiativet for GC10-gruppen blev afsløret i slutningen af

2015 af det Græske Udenrigsministerium. »Gruppen af ti« af verdens største civilisationer er hjemsted for næsten halvdelen af verdens befolkning.

Leder i Global Times: Kina vil ikke tillade, regeringen i Nordkorea bliver væltet

22. april, 2017 – I en usigneret lederartikel i dag i partiavisen *Global Times*, advarede Kina Trump-administrationen om, at »Beijing aldrig ville læne sig tilbage og se på, at udenlandske militærstyrker vælter regimet i Pyongyang. Hvis det ikke allerede har gjort det, vil Beijing ret hurtigt illustrere sin overordnede holdning på en klar måde over for både Washington og Seoul.«

Lederartiklen erklærer ligeledes, at »Washington og Seoul må reflektere dybt over, hvor meget, de har bidraget til Pyongyongs besættelse af atomvåbenprogrammet. Hvis Washington ikke vil undersøge dette overordnede spørgsmål dybere og kun svarer igen med militærmagt«, bliver der krig.

Kina opponerer stærkt til en sådan krig, fortsætter de, men, med en refleksion over den kendsgerning, at de er sig særdeles bevidste, at det reelle mål for truslerne mod Nordkorea, er Kina, skriver de, at Kina »altid må være rede til krig af enhver art. Så ville Washington og Seoul ikke have en effektiv evne til at true Beijing med krig og ville respektere og tage Beijings forslag på et højere niveau i betragtning. Netop nu ville være et godt tidspunkt for Beijing til at briefe

Washington om sin forudindtagede stilling, i fald en krig bryder ud.« De antyder, at Kina ikke nødvendigvis ville gå ind militært, hvis USA angriber Nordkoreas atomvåbenfaciliteter, men erklærer, at »det ville være i Washingtons bedste interesse, hvis det fuldt ud ville tage det høje trusselniveau i betragtning, som kunne fremstå som følge af, at Pyongyang udfører et hævnangreb mod Seoul. Et sådant hævnangreb ville være for voldsomt til, at Washington og Seoul kan modstå det«.

»Men«, fortsætter de, »hvis amerikanske og sydkoreanske militærstyrker imidlertid skulle overskride den Koreanske Demilitariserede Linje i en landinvasion, med det direkte formål at tilintetgøre Pyongyang-regimet, ville Kina udløse sine egne alarmer og omgående mobilisere sit militær«.

De konkluderer: »Kina bør arbejde tæt sammen med USA og alle relaterede parter for at inspirere Pyongyang til at ophøre med sine atomvåbenaktiviteter.« Men: »Netop nu har Kina, mere end nogensinde før, magten til standhaftigt at holde fast ved sin egen dagsorden, uden, at det behøver knæle for udenlandsk pres, og dette er den underliggende holdning, der støttes af millioner af kinesere.«

En erklæring fra Kinas Forsvarsministeriums informationskontor tilbageviste de vestlige rapporter om, at Kina havde mobiliseret luftvåbnets bombefly og var på »højeste alarmberedskab« over spændingerne på Koreahalvøen. »Disse rapporter er ikke sande«, lød erklæringen og sagde, at kinesiske styrker var i »standard operationelt beredskab og gennemførte normale øvelser langs grænsen«.

Kinas og Ruslands udenrigsministre mødes i Astana

21. april, 2017 – Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, der talte i Astana, Kasakhstan, ved Organisationen for Samarbejde om Sikkerhed (SCO), hvor han holdt møde med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, sagde, at Kina var rede til at samarbejde med Rusland for at løse internationale brændpunkter.

»Vi er rede til, sammen med vore russiske partnere, at styrke det strategiske samarbejde for at gøre bestræbelser for at etablere international stabilitet, for politisk at regulere situationerne i 'brændpunkterne'«, sagde Wang.

Wang bemærkede også, at Beijing havde stemt for Ruslands forslag ved Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) om at efterforske den rapporterede anvendelse af kemiske våben i Idlib.

»Samtidig tog vi også den kendsgerning i betragtning, at vi også forsvarer standpunktet om fredelig afgørelse gennem dialog i FN's Sikkerhedsråd med hensyn til Nordkoreas missilaffyring«, sagde han, iflg. TASS.

Med hensyn til den syriske situation sagde Lavrov, at afvisningen af den russiskstøttede plan om en efterforskning af det angivelige kemiske angreb i Syrien og forsøg på at anklage Damaskus-regeringen for at bruge kemiske våben, synes at være et forsøg på at skifte over til ideen om regimeskifte i landet.

»I går blev vores fælles forslag om, at eksperter fra Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) bør besøge stedet for den angivelige hændelse med brug af kemiske våben,

blokeret af vestlige delegationer uden nogen klare forklaringer«, sagde Lavrov. Dette viste »en komplet fejlslutning i holdningen hos vore vestlige kolleger«, som rent faktisk forhindrer OPCW i at sende deres inspektører til åstedet og til Shayrat-lufthavnen i provinsen Homs, der angiveligt skulle have været kilden til det kemiske angreb, sagde Lavrov.

»Jeg mener, at dette er en meget alvorlig situation, for det er nu indlysende, at den falske information om den syriske regerings anvendelse af kemiske våben, bruges til at droppe implementeringen af resolution 2254, der fastslår bestemmelser om en politisk løsning, og i stedet skifte over til den gamle idé om regimeskifte. Jeg er sikker på, at vi må forhindre dette«, sagde Lavrov.

Lavrov sagde, at Rusland stiller spørgsmålstegn ved den påstand, nedlagt af Storbritannien, Frankrig og OPCW, at prøvernes oprindelse bekræfter anvendelsen af kemiske våben. »Jeg mener, at dette kommer meget tæt på en situation, hvor denne organisation vil bringe sig selv i miskredit. Hvis der er nogen, der ønsker at bidrage til dette, må sådanne bestræbelser standses«, understregede Lavrov.

Men hensyn til Iran sagde Lavrov, at Moskva håber, at processen med Irans medlemskab af Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) vil blive lanceret i juni.

»Den næste på listen, har mange sagt i dag, er Iran, der, som I ved, har afgjort spørgsmålene i relation til Sikkerhedsrådets sanktioner. Det lever nu fuldt ud op til kriterierne for et SCO-medlemsskab«, sagde Lavrov. »Vi håber, at statsoverhovederne i Astana i juni måned vil overveje spørgsmålet om, hvordan processen med at inkludere Iran som fuldt medlem, kan lanceres.«

POLITISK ORIENTERING 20. april 2017: Nordkorea, Syrien: Briterne vil have Trump i krig for at skabe splid med Rusland og Kina

Med formand Tom Gillesberg.

Lyd:

Kinas og USA's økonomi: Hvorfor Trump må rejse til Bælt & Vej Forum i Beijing 14.- 15. maj

19. april 2017 – Kinas accelererende økonomiske vækst er fortsat drivkraften i verdensøkonomien – som igen tegner sig for en tredjedel af ekspansionen i den globale økonomi – alt imens USA fortsat trækker verdensøkonomien ned.

Analyser af Kinas »overraskende« vækst i BNP på 6.9 % i første kvartal, lige fra PricewaterhouseCoopers (PWC) til Bloomberg og til USA's Nationale Organisation for Økonomisk Forskning (NBER), er enige om, hvad der er den primære drivkraft bag Kinas acceleration i økonomisk ekspansion. Det er ekstraordinære investeringer i nye infrastrukturprojekter, både hjemme og i andre nationer – med andre ord, Bælt & Vej-initiativet, eller den »Nye Silkevej«.

Men, udover accelerationen af væksten af BNP:

Kinas fabriksresultat voksede med 7,6 % i første kvartal, sammenlignet med første kvartal, 2016;

Kinesernes disponible husstandsindkomst voksede med 7,5 %;

Detailhandelen voksede med 10,4 %;

Import fra andre asiatiske lande voksede med 22,7 % og er drivkraften bag ekspansionen af vareproduktionsforsyningskæden i hele Asien;

Import fra USA voksede med 11 %;

Kinas produktion af stål i marts måned nåede op på 72,5 million tons – *samme mængde, som USA producerer på et år.*

Bælt & Vej-initiativet, der er projiceret til at være lig 20 Marshallplaner, viser sig virkelig at være en storstilet investerings- og handelsplan, der er til gensidig »win-win«-fordel for de 60 eller flere nationer, der deltager i det. De store infrastrukturprojekter, der er involveret, vokser i værdi med næsten 50 % om året, ifølge en undersøgelse fra februar af PWC. Og en ny NBER-undersøgelse i dag estimerer, baseret på fysiske, økonomiske faktorer, såsom oplysning om natten, set fra rummet, at Kinas økonomi faktisk vokser hurtigere, end landets regering rapporterer.

Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der afholdes i Beijing 14.-15. maj, er tænkt at skulle være en vej til

produktivitet, produktiv beskæftigelse og videnskabeligt og teknologisk fremskridt for nationer i hele verden. Henvend 28 statsoverhoveder har givet tilsagn til at deltage; selv nationer, der har haft sikkerheds- eller strategiske spændinger med Kina, såsom Indien, sender delegationer på højt niveau og planlægger udviklingskorridorer med hjælp fra kinesisk investering.

Men USA's økonomi stagnerer fortsat og konfronteres med en potentiel, ny, generel krise i år. USA's industriproduktion faldt yderligere i marts og er 3,5 % lavere end i juli 2000! Herefter estimerede Federal Reserve den 18. april en årlig vækst på blot 0,5 % i første kvartal, hvilket er endnu lavere end de 1,8 % i 2016. Arbejdskraftens produktivitet er ikke vokset i seks år. Bankkredit ekspanderer ikke længere; kommercielle og industrielle udlån er på nul vækst. Og selskabers gæld er vokset så hurtigt i løbet af de sidste ti år, med affladende eller faldende profitter, at en IMF-rapport i dag sagde, at 20 % af alle ikke-finansielle selskaber vil gå i betalingsstandsning, hvis renterne stiger væsentligt.

Der findes kun én mulighed for at genoplive det økonomiske fremskridt i Amerika: præsident Trump må rejse til Bælt & Vej Forum, og gøre det til et partnerskab for fred og økonomisk fremskridt.

Tv-show med klassisk kinesisk poesi tiltrækker enormt publikum

17. april, 2017 – Maj-udgaven af *News China*, der udgives i New York, rapporterer, at et Tv-show ved navn »Kinesisk Poesi-

konference« på den kinesisk-sprogede Tv-kanal CCTV, og som viser klassisk, kinesisk poesi fra Tang- og Song-dynastierne (den klassiske poesis guldalder), så vel som også samtidig poesi skrevet i klassisk stil, har taget nationen med storm. Showet har i år haft 1,16 mia. seere.

Showet kombinerer konkurrence i recitation i et quizshow-format, inklusive konkurrencer og spørgsmål, såsom at indsætte et manglende skrifttegn fra digte af berømte, klassiske digtere.

Det er meget interessant, at mange af konkurrencedeltagerne er almindelige arbejdere, nogle med en smule formel uddannelse, men som har en passion for klassisk poesi. En 65-årig cykelreparatør fra Indre Mongoliet reciterede et af sine mere end 1000 klassiske digte, som han skriver og slår op uden for sin butik og tilbyder en gratis øl til enhver, der kan foreslå et bedre logogram (kinesisk skrifttegn) i et digt.

News Chinas rapport siger, at denne form for klassisk poesi generelt er faldet ud af uddannelsespensummet og den generelle populærkultur, men at, i lyset af showets popularitet, »mange undrer på, om der er en renæssance af traditionel kultur i gang«.

En 16-årig *high school*-elev fra Shanghai, Wu Yishu, vandt forårsserien og er blevet en national helt, med mange artikler i stil med: »Hvordan man opdrager sit barn til at blive en ny Wu Yishu.«

Det bør bemærkes, at klassisk poesi ikke brugte de »kombinationer« af skrifttegn, der bruges i talt kinesisk, men enkeltstående skrifttegn, som har mange forskellige, mulige betydninger, hvilket gør poesien mere kompleks, mere ironisk og med flere forskellige fortolkningsmuligheder, som gør den mulige metaforiske betydning langt rigere. Moderne poesi, især siden 4. maj-bevægelsen i 1919, er primært baseret på det talte sprog.

Foto: Klassisk kinesisk poesi, med maleri og digt sammen, fra Tang-dynasti 唐 , 618-907.

NYHEDSORIENTERING, APRIL 2017: VI MÅ BRYDE TRUMP OG VERDEN FRI AF BRITERNES LØGNE!

Denne nyhedsorientering er en redigeret udgave af en briefing, Schiller Instituttets danske formand Tom Gillesberg gav den 10. april om situationen, vi står i efter det dramatiske kursskifte den 6. april, hvor Donald Trump blev overtalt til at sende Tomahawk-missiler imod en syrisk luftbase. Talen kan ses og høres på www.schillerinstitut.dk. Udover at sabotere et samarbejde mellem USA og Rusland bliver angrebet på Syrien også brugt til at tale en militærkonfrontation mellem USA og Nordkorea op. Hvis Trump skulle lade sig besnakke til noget så tåbeligt, vil det få endnu mere katastrofale konsekvenser (se side 3). Som en modpol til dette britisk anførte pres for konfrontation og krig afholdt Schiller Instituttet, bl.a. sammen med kinesiske og russiske repræsentanter, en konference i New York den 13.-14. april, der præsenterede det utroligt store potentiale Kinas Bælt- og Vej-Initiativ udgør, særligt hvis USA og Europa ville gå med (se midtersiderne).

Download (PDF, Unknown)